

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2566 - 2570)

องค์การบริหารส่วนตำบลย่านรี
อำเภอ กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลย่านรี

โทร 0-3721-0743

โทรสาร 0-3721-0742

www.yanree.go.th

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. แผนยุทธศาสตร์ระหว่างแผนพัฒนามหานคร

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตามแต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาค กับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (3) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (4) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (6) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น จากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ (2) ยุทธศาสตร์ (3) เป้าประสงค์ (4) ตัวชี้วัด (5) ค่าเป้าหมาย (6) กลยุทธ์ และ (7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลย่านรี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าวและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ด้วย โดยนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนา ที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่นั้นขึ้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกย่องแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลามีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยี อย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. การสร้างความสามารถในการ
3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย

- หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

- หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ 3.1 โดยหมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมุดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

1.3 แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียง 2 (จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว)

วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย”

เป้าประสงค์

- 1) เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมและพัฒนากองทุนที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ และวัฒนธรรม
2. เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า และการค้าชายแดน เชื่อมโยง EEC และประเทศเพื่อนบ้าน
3. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน
5. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัย
6. เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

1. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต
2. แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ
3. แหล่งผลิตผลไม้ สินค้าเกษตรปลอดภัย
4. เมืองสมุนไพรแห่งเอเชีย
5. ประตูการค้าชายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
6. แหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ยกระดับคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนาทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง ส่งเสริมแหล่งเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาคนสู่พลเมืองให้เข้มแข็ง ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคูณภาพชีวิต ทุนทางสังคม และชุมชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคอนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี

วิสัยทัศน์ “สังคมคุณภาพ เมืองสุขภาพกายและใจที่ดี อุตสาหกรรมสีเขียว ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรปลอดภัย เมืองสมุนไพรต้นแบบ”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตอุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐานมีปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
3. ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
2. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย อัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาด สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

1. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการเกษตร
2. พัฒนาศักยภาพกำลังคน และส่งเสริมภาคการเกษตรสมัยใหม่ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. สร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์
4. เสริมสร้างเกษตรกรวิถีตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างครบวงจรและยกระดับการให้บริการสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทยตามมาตรฐาน

1. ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร ผลิตภัณฑ์สมุนไพรสู่ตลาด
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย การพัฒนาด้านสมุนไพร
3. สร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพร
4. ยกระดับบริการสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานและครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ มั่นคง และสมดุล

1. เสริมสร้าง สังคม มั่นคง ปลอดภัย ปลอดภัยโรค
2. เสริมสร้างสังคมแห่งความสุขภายใต้วิถีแบบเศรษฐกิจพอเพียง
3. สร้างสังคมแห่งนวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น
5. สร้างเสริมการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
6. รักษามาตรฐานคุณภาพน้ำและอากาศไม่ให้อ่างต่ำกว่าที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลย่านรี

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนจากแบบสอบถาม นโยบายของผู้บริหารส่วนท้องถิ่น และกรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ และวิสัยทัศน์ของตำบล ดังนี้ **“ยกระดับคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง อนุรักษ์วัฒนธรรม หนุนนำการศึกษา พัฒนาสิ่งแวดล้อม พรั่งพร้อมสาธารณูปโภค”** ฉะนั้น กรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อสร้างตำบลให้น่าอยู่แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารส่วนตำบลย่านรี แบ่งออกเป็น 5 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย

2.3 เป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาด้านก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา และซ่อมแซมถนน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาด้านปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง คลองส่งน้ำ และระบบประปา เพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาด้านก่อสร้าง ขยายเขต ติดตั้ง ซ่อมแซมไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ ระบบเสียงตามสายหอกระจายข่าว อาคารเอนกประสงค์ ลานกีฬา ศาลาพักผ่อนทาง

แนวทางการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาด้านการฝึกอาชีพและการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาส่งเสริมสถาบันครอบครัวและพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ และการสังคมสงเคราะห์

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระบบการศึกษา กิจกรรมและอุปกรณ์ทางการศึกษา

แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาด้านส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเมืองและการบริหาร

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาด้านคุณภาพการให้บริการ สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมาตรฐานการทำงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากร

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาด้านจัดหาวัสดุให้เหมาะสม เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาด้านระบบบำบัดและกำจัดขยะของชุมชนให้ถูกสุขอนามัย

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาด้านก่อสร้าง ปรับปรุงรักษาภูมิทัศน์ ส่งเสริมให้
ความสำคัญในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านสาธารณสุขและภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย

แนวทางที่ 1 การพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขและ
สาธารณสุขอื่น

แนวทางที่ 2 การพัฒนาประสานร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การวิจัยและผลิตภัณฑ์
การปรับสภาพแหล่งเพาะปลูกพืชสมุนไพร

2.4 ตัวชี้วัดของเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ

1. ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง 12 หมู่บ้าน
2. ร้อยละของพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
3. คริวเรือนมีน้ำอุปโภค บริโภคที่ได้มาตรฐาน
4. จำนวนแหล่งน้ำ ลำคลอง ที่มีคุณภาพตามค่ามาตรฐาน
5. ประชาชนได้รับการฝึกอาชีพและการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

1. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ 12 หมู่บ้าน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ
3. ศพด. 6 แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่
และ ระบบบริหารจัดการ

4. โรงเรียน สพฐ. 7 แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม

5. เด็กและเยาวชนได้ร่วมกิจกรรม

6. ผู้ดูแลเด็กเล็กได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

7. มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

8. ส่งเสริมขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

9. ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน/ตำบลและทีม
กู้ชีพกู้ภัยตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเมืองและการบริหาร

1. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งให้บริการประชาชน ที่สะดวก
รวดเร็ว และบุคลากรมีคุณภาพทำงานเป็นทีม

2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารพัฒนาท้องถิ่น

3. มีวัสดุ อุปกรณ์ เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อม
2. ปรับปรุงรักษาภูมิทัศน์ ส่งเสริมให้มีความสำคัญในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านสาธารณสุขและภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย

1. มีการพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขอื่น
2. มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพืชสมุนไพรให้ได้มาตรฐาน

2.5 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
2. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. การพัฒนาด้านคุณภาพการให้บริการ สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมาตรฐานการทำงานของคณะผู้บริหาร
4. ส่งเสริมการพัฒนาด้านการฝึกอาชีพและการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. ส่งเสริมให้มีความสำคัญในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
6. ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขอื่น

2.6 เป้าประสงค์

1. ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. พัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
4. การศึกษามีมาตรฐานเยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
5. มีโครงสร้างพื้นฐานที่ได้ มาตรฐานและเกิดความสะอาดแก่ประชาชน
6. ทรัพยากร ธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู
7. ประชาชนได้รับการส่งเสริม ด้านสุขภาพอนามัย การป้องกันและควบคุมโรคอย่างเหมาะสม

2.7 แผนงาน

แผนงานที่ 1	การบริหารงานทั่วไป
แผนงานที่ 2	เคหะและชุมชน
แผนงานที่ 3	อุตสาหกรรมและโยธา
แผนงานที่ 4	การเกษตร

- แผนงานที่ 5 การศึกษา
- แผนงานที่ 6 สร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- แผนงานที่ 7 การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
- แผนงานที่ 8 การรักษาความสงบภายใน
- แผนงานที่ 9 งบกลาง
- แผนงานที่ 10 สาธารณสุข

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
จุดเด่น	จุดด้อย
<ul style="list-style-type: none">- มีงบประมาณที่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองในระดับหนึ่ง- มีไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน- การมีส่วนร่วมของประชาคมหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ- ทางหลวงแผ่นดินจำนวน 2 สายติดต่อระหว่างจังหวัดและกรุงเทพมหานคร- มีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none">- สภาพถนนสำหรับการคมนาคม และขนส่งส่วนมากสภาพไม่ดี มีสภาพแคบเป็นถนนลูกรังทำให้มีฝนและหลุมบ่อ- สภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เป็นที่ราบลุ่มมักประสบปัญหาอุทกภัย ถนนเสียหายบ่อย- การบริการขั้นพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปาภายในหมู่บ้านไม่ทั่วถึงเพียงพอ

ด้านเกษตรกรรม	
<p style="text-align: center;">จุดเด่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน - แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำพระปรง - การสนับสนุนงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ผลผลิตการเกษตรยังเป็นความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรม - สภาพที่ดินมีความเหมาะสมต่อการปลูกสามารถทำเกษตรกรรมได้หลากหลาย - พื้นที่สามารถทำการเกษตรมีความหลากหลายสามารถปลูกพืชได้หลายชนิด รวมทั้งสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ต่อการทำการเกษตร - มีการรวมกลุ่มที่ชัดเจนในการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกเกษตรกร 	<p style="text-align: center;">จุดด้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรขาดที่ทำกินเป็นของตนเอง - ขาดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ - การปลูกพืชเชิงเดี่ยวคือข้าว - การเสื่อมสภาพของดิน - ขาดแคลนเงินทุนและเป็นหนี้ในระบบ - ขาดตลาดกลาง - ขาดช่องทางในการจำหน่าย และราคาผลผลิตที่ตกต่ำ - ขาดแหล่งน้ำในฤดูแล้ง
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
<p style="text-align: center;">จุดเด่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการรณรงค์และร่วมกันปลูกต้นไม้ต่อเนื่องทุกปีในพื้นที่ตำบล - มีสภาพชุมชนที่สงบเงียบไม่พลุกพล่านและแออัด - การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมีหน้าที่ดูแลรักษาแม่น้ำลำคลอง และทรัพยากรธรรมชาติ - มีกฎหมายที่สามารถใช้ต่อยอดในการรักษาสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ 	<p style="text-align: center;">จุดด้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และดูแลแหล่งน้ำ ต่าง ๆ - เกษตรกรใช้สารเคมีในการเพาะปลูกอย่างขาดหลักวิชาการ - การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และดูแลทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นมีน้อย - ขาดแหล่งกำจัดขยะมูลฝอยและการบำบัดน้ำเสีย มีการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานลงสู่แม่น้ำของพื้นที่เหนือลำน้ำ

ด้านแหล่งน้ำ	
จุดเด่น	จุดด้อย
<ul style="list-style-type: none">- เป็นที่รวมของแม่น้ำพระปรง- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณในการขุดลอกคลอง และบูรณะแหล่งน้ำธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none">- เมื่อถึงฤดูฝน ปริมาณน้ำมากจนท่วมล้นริมตลิ่ง- ไม่มีระบบการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยทิ้งลงแหล่งน้ำธรรมชาติ- คู คลองต่าง ๆ ตื้นเขิน และมีผักตบชวาเต็มแหล่งน้ำ การปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตตำบลบ่อทอง- แม่น้ำ คู คลอง ยังขาดแหล่งการกักเก็บน้ำพองหมดช่วงฤดูฝนน้ำก็จะแห้งไม่เพียงพอต่อการทำเกษตร
โอกาส	อุปสรรค
<ul style="list-style-type: none">- มีหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยสนับสนุนงบประมาณในการขุดลอกคลอง ขุดสระน้ำประปา เช่น กรมทรัพยากรน้ำภาค 6 จังหวัดปราจีนบุรี	
ด้านการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	
จุดเด่น	จุดด้อย
<ul style="list-style-type: none">- มีผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจนติดอันดับ OTOP เผยแพร่จำหน่าย เป็นที่รู้จักได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือ- มีการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี- ประชาชน ผู้นำชุมชน ครู อาจารย์และผู้นำท้องถิ่นมีการตื่นตัวและมีความมุ่งมั่นที่จะร่วมปฏิรูปการศึกษาเพื่อบุตรหลานของตนเอง	<ul style="list-style-type: none">- การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ขาดการปฏิบัติอย่างจริงจัง- สถานศึกษามีขนาดเล็กทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาและบริหารทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ- งบประมาณ สถานศึกษามีไม่เพียงพอต่อความต้องการ- บุคลากรด้านการศึกษาไม่เพียงพอที่มีอยู่ขาดขวัญ กำลังใจในการทำงานและขาดการพัฒนาความรู้- ประชาชนและผู้นำชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจ และความสนใจในการทำหน้าที่ฐานะกรรมการสถานศึกษา

ด้านการด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	
<p style="text-align: center;">โอกาส</p> <p>- รัฐบาลมีนโยบายมุ่งปฏิรูปการศึกษาตาม พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อย่างจริงจัง รวมทั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้มี บทบัญญัติหลายมาตราในการวางรากฐานการปฏิรูป การศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มี คุณธรรมและจริยธรรม มีความรู้ ความสามารถในการ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขโดยการกระจายการศึกษาแก่ ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานและการ ประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน</p> <p>- มีสถาบันการศึกษาระดับมหาลัยในพื้นที่ ที่ให้การ สนับสนุนในการพัฒนาการศึกษาในท้องถิ่น</p>	<p style="text-align: center;">อุปสรรค</p> <p>- การเข้ามาของวัฒนธรรมต่างประเทศประกอบกับ ความอ่อนแอของสังคมไทย ทำให้เกิดความ เปลี่ยนแปลง ในวิถีการดำเนินชีวิตของไทย โดยรับ เอาวัฒนธรรมและวิถีการดำเนินชีวิตของต่างชาติมา ยกย่อง ยึดถือปฏิบัติอย่างผิด ๆ และไร้เหตุผล</p>

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
<p><u>1. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u></p> <p>1. การคมนาคมยังไม่สะดวก</p> <p>2. ระบบไฟฟ้ายังไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p><u>2. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ</u></p> <p>1. ปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค</p> <p>2. ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร</p>	<p>1. ถนนภายในหมู่บ้าน เป็นหลุม เป็นบ่อ มีระดับต่ำ การสัญจรภายในหมู่บ้านไม่สะดวก</p> <p>2. กระแสไฟฟ้าตก ทำให้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ เสียหาย</p> <p>1. ในหน้าแล้งน้ำในแม่น้ำพระปรงแห้งแล้ง และมีน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยลง ทำให้น้ำเน่าเสีย ประชาชนขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค</p> <p>2. ขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตร เนื่องจาก น้ำในแม่น้ำลำคลองตื้นเขิน</p>

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
<p>3. ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา</p> <p>วัฒนธรรม</p> <ol style="list-style-type: none">1. สุขลักษณะในบ้านเรือนไม่เหมาะสม2. ปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน3. ขาดสถานบริการสาธารณสุขในหมู่บ้าน4. ปัญหาคนพิการ ยากจนด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ5. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด6. ขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ7. ปัญหาขาดเครื่องมือ เครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย8. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน9. ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย10. ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเมื่อพ้นการศึกษาภาคบังคับ11. เยาวชนขาดจิตสำนึก ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณี12. ขาดการสืบทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	<ol style="list-style-type: none">1. ประชาชนไม่สนใจดูแลสุขลักษณะในบ้านเรือน2. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องสุขภาพอนามัย การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อที่ร้ายแรง3. ไม่มีสถานบริการสาธารณสุขที่ใกล้บ้าน4. ยังมีคนพิการ ยากจนด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ที่ไม่ได้รับสวัสดิการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ5. เยาวชนขาดโอกาสได้รับการศึกษา ใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์รวมกลุ่มมั่วสุมเสพยาเสพติด ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องยาเสพติด6. ประชาชนขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา7. ประชาชนไม่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อประสบสาธารณภัยต่างๆ เพราะขาดเครื่องมือ เครื่องใช้8. ประชาชนไม่มั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน9. โรงเรียนขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน10. ประชาชนมีฐานะยากจน ไม่มีเงินส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อ11. เยาวชนรับวัฒนธรรมตะวันตกและสื่อต่าง ๆ ไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมและประเพณี12. ประชาชนสนใจเทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่สนใจส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเดิมที่มีอยู่

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
<p>4. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลผลิตจากการทำสวน ทำนา ทำไร่ ราคาต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง 2. ขาดตลาดรองรับในการประกอบอาชีพ 3. ขาดแหล่งเก็บผลผลิต 4. ปัญหาการรวมตัวของเกษตรกร 5. ประชาชนไม่มีโอกาสพัฒนาอาชีพ 6. รายได้ของประชากรไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมขาดเงินทุนหมุนเวียน 7. ปัญหาไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ราคาผลผลิตทางการเกษตรจำหน่ายได้ในราคาถูก ในขณะที่ต้นทุนการผลิตสูง 2. ราษฎรประกอบอาชีพเสริมต่าง ๆ แล้วไม่มีตลาดที่จะจำหน่าย 3. เก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วไม่มีสถานที่เก็บผลผลิต ต้องขายผลผลิตในขณะที่ไม่ได้ราคา 4. ราษฎรไม่มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อการบริหารกลุ่มให้มีศักยภาพในการต่อรองราคาผลผลิตให้มีราคาสูง 5. จำนวนครัวเรือนที่ทำการเกษตรแบบเก่า ๆ ไม่มีหน่วยงานเข้ามาให้ความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัย 6. ภาระหนี้สินของเกษตรกรสูง เนื่องจากภัยธรรมชาติ และสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ ไม่มีเงินทุนหมุนเวียน 7. ราษฎรไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
<p>5. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ราษฎรขาดจิตสำนึกทางการเมืองและการมีส่วนร่วม 2. ผู้บริหารงาน อบต. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการอำนาจหน้าที่ 3. ปัญหาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานยังไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน 4. ปัญหาขาดการบริการข้อมูลข่าวสาร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนขาดจิตสำนึกไม่ร่วมมือทางการเมือง ไม่สนใจการมีส่วนร่วม 2. สมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหารยังไม่มี ความเข้าใจการบริหารงาน ระเบียบ กฎหมาย อำนาจหน้าที่ของตน 3. เครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากรในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ สถานที่ทำงานคับแคบ 4. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสารทางการเมืองที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

<p>6. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none">1. ปัญหาขาดความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป้องกันสิ่งแวดล้อม2. ปัญหาดินเปรี้ยว3. ปัญหาการพังทลายและการชะล้างหน้าดิน	<ol style="list-style-type: none">1. ปัญหาไม่สนใจความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม2. ขาดการบำรุงรักษาสภาพดินเมื่อทำการเกษตรเสร็จสิ้น3. ที่ดินริมตลิ่งเกิดการพังทลายและทรุดตัว
--	--